

Wat bent u mooi, sienjora...

Een VROLIJK STUK in 5 bedrijven

door

Peter van den Bijlaardt

Samenvatting: Wat bent u mooi, sienjora...

Vrolijk stuk in 5 bedrijven.

Door Peter van den Bijlaardt, 5 dames, 4 heren

Peter krijgt van zijn baas te horen, dat hij het hele weekend de zoon van de grote baas uit Napoli te logeren krijgt. Hem wordt beloofd dat, als hij die Italiaan het weekend van zijn leven geeft, hij dan de promotie krijgt, waar hij al 3 jaar op zit te wachten.

Peters buurman, *Bert* vertelt hem dat Italianen nooit van de vrouwen af kunnen blijven. En herinnert hem ook nog

even aan zijn zo jaloerse karakter. Maar... *Bert* heeft een briljant idee. Als hij nou eens een *callgirl* voor *Peter* inhuurt, die dat hele weekend voor zijn vrouw kan spelen. Dan kan *Alberto*, de Italiaan zijn 'gang gaan'!
Toevallig kent *Bert* ook nog een hele bijdehante *callgirl*. Dat is *Wanda*, die zo'n 'karweitje' een fluitje van een cent vindt...

Het enige dat *Peter* hoeft te doen, is er voor te zorgen dat zijn vrouw, *Carrie* dat weekend bij een van haar vriendinnen gaat logeren.

Deze geldwolf-*callgirl* *Wanda* komt bij *Peter* langs en rekent voor dat 'karweitje' een hele hoge prijs. *Peter* gaat ermee akkoord...

Maar in plaats van dat ze zelf komt, stuurt je haar hulpje, *Vera*. Deze meid zit pas 2 maandjes in het 'vak' Ze ziet het daarom ook helemaal niet zitten, om een weekend voor een volslagen vreemde vrouw te spelen...

Alles loopt uiteraard heel anders dan *Peter* hoopte. En aan het eind komt zijn baas *Hugo* ook nog langs, die de boel nóg ingewikkelder maakt, omdat die niet meer weet hoe de vrouw van *Peter* er uitziet. Hij haal constant *Carrie* en *Wanda* door elkaar...

Maar alles komt op z'n pootjes terecht, omdat *Peter* aan het eind van het stuk alles bij zijn vrouw opbiecht. *Carrie* verzint dan een plan, om die *callgirl* *Wanda* helemaal geen ene cent te betalen.

En dan... hebben we een HAPPY END...!

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SI SIGNORA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning [youtube e.d.] of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium [loon!] voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart [tevens bewijs van aankoop], met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering[en]:

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon [03]3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

DE SPELERS

((de leeftijden mogen gerust iets ouder zijn – dit is maar een indicatie...))

Peter – ca. 45 jaar. Is snel te beïnvloeden. Weet echter wel wat hij wil. Redelijk gevoel voor humor.

Carrie – ca. 40 jaar. Peters vrouw. Intelligente zelfbewuste vrouw, die aanvoelt wanneer ze haar man wel en niet moet bijstaan. Een heel ijzersterk gevoel voor humor.

Alberto – ca. 30 jaar. Een intelligente Italiaan. Zeer romantisch ingesteld en met een goed gevoel van humor. Spreekt Nederlands met een zwaar overtrokken accent. Hij moet af en toe Italiaans spreken. Deze Italiaanse woorden staan reeds *fonetisch* in zijn teksten beschreven! Af en toe is er aan zijn *Hoellandse* woorden een **E** toegevoegd en/of een **N** weggelaten. Dit om zijn Italiaanse afkomst nog beter te accentueren! Het is de bedoeling dat hij zijn teksten zéér overdreven uitspreekt. Daarnaast moet hij ook uitermate overdreven met zijn **ogen** en **handen** praten! En Steeds als hij vol hartstocht spreekt en het juiste woord niet kan vinden, heeft hij zijn duim tegen zijn vingers gedrukt en laat daarbij zijn hand – op die typische Italiaanse wijze – heen en weer gaan.

Bert – ca. 45 jaar. Zijn buurman. Vreselijk bemoeizuchtig persoon. Weet altijd alles beter. Beetje bizar gevoel voor humor.

Irma – ca. 40 jaar. De vrouw van Bert. Gedraagt zich bijdehand en een beetje dom tegelijk.

Wanda – ca. 35 jaar. Eigenaresse van een escortbureau. Ze praat licht geaffecteerd en de arrogantie straalt van haar af. Een uitermate koele vrouw. Zeer met zichzelf ingenomen. Heeft iedere situatie volledig onder controle. Máár... alles aan haar is vals en gemaakt.

Vera – ca. 30 jaar. Een intelligente, spontane meid. Werkt voor Wanda, maar is totaal ongeschikt voor deze business. Wanneer ze in een situatie komt die ze niet aan kan wordt ze wel een beetje nerveus.

Evelien – ca. 40 jaar. Vriendin van Carrie. Beetje verward type.

Hugo – ca. 55 jaar. De baas van Peter. Een dominante man.

DECOR:

In de hoek van de linkerwand zit de deur naar de hal. In de hoek van de rechterwand zit de deur naar de slaapkamer van Peter en Carrie. Tegen de achterwand staat een wandkast, waarin veel ingebonden boeken en wat kunstwerken staan. Er zit ook een bargedeelte in verwerkt, waar de drank staat, die tijdens het stuk gedronken wordt. Tegen de linkerwand staat een bureau. Met de zijkant tegen de wand aandrukt. Erachter - richting publiek - staat een bureaustoel. Op het bureau staat een geopende laptop en rechts op het bureaublad een moderne, verstelbare bureaulamp. Verder nog wat dingen, die men vaak op een bureau aantreft.

Tegen de rechterwand staat voorin een tv, op een moderne smalle tafel, of klein buffetkastje. Het publiek kan alleen de achterkant zien. Ernaast staat een kastje, waarop een stereo-unit staat, met aan beide kanten een kleine speaker box.

In het midden van het toneel staat een 3-zitsbank. Rechts daarvan staat een gemakkelijke fauteuil. Links van de bank staat een clubfauteuil. Beide hoeven niet in de stijl van de bank te zijn. Tussen deze club en de bank staat een staande schemerlamp. Voor de bank staat een salontafel, waarop een koffiekkan staat, 2 bekers en een modern sierschaaltje met rode kersenbonbons, die keurig zijn opgestapeld.

Aan de wanden hangen enkele originele olieverfschilderijen en/of mooie kunst/dieren-foto's.

Hier en daar staan tafeltje, waarop exotische planten staan. Op deze plekken kunnen de boeketten met bloemen worden gezet.

MUZIEK:

Ik ben er een voorstander van om, voor het stuk begint, tussen de bedrijven door en aan het eind muziek te laten horen.

Ik heb hier zorgvuldig over nagedacht en alle zangmuziek gecombineerd met de situatie, die op dat moment op toneel bezig is.

Ook meld ik wanneer sommige muziekstukken moeten beginnen, omdat die dan – met tekst – aansluiten, wat er net gebeurd is.

BIJZONDERHEDEN:

Alle Italiaanse woorden, uitgesproken door Alberto staan in het script fonetisch beschreven.

Het stuk is een flink stuk korter dan de pagina's aangeven. Want er staat hier en daar een lange uitleg van mij, hoe alle handelingen moeten worden verricht. Omdat Alberto, de Italiaan er een verschrikkelijke 'bende' van maakt! Want hij is inderdaad een groot vrouwenversierder!

Alle **OP** en **AF** is via de haldeur. Alleen **OP** en **AF** via de slaapkamer wordt beschreven.

LICHT IN DE ZAAL UIT

Meteen ((LEKKER HARD)) wordt het nummer:

LOVE AND MARRIAGE

van FRANK SINATRA gedraaid.

Na 30 seconden langzaam naar UIT draaien.

Tegelijkertijd gaat het...

DOEK OPEN

EERSTE BEDRIJF

Zaterdagochtend vroeg

BEGIN VAN HET STUK:

EERSTE BEDRIJF

Zaterdagochtend vroeg

Bij de haldeur staat een flinke viskoffer.

Tegen de wand ernaast staat een hengel,

met molen en een groot visnet.

Peter: *[Hij zit aan zijn bureau, gekleed in kleding om te gaan vissen. Hij leest de tekst op zijn laptop. Hij tikt wat op het toetsenbord en kijkt weer naar het scherm monitor. Zijn mobiel belt]* Met van Dijk... Goeiemorgen meneer Overveen?... Ja ja, dat heb ik af. *[hij pakt een A-viertje op en wappert het heen en weer]* Ik heb hier het concept in mijn hand... Ja, maar natuurlijk breng ik dat maandag mee. Dat was toch de afspraak, meneer Overveen... Wat ik dit weekend ga doen? O, ik sta op het punt om met mijn buurman te gaan vissen... *[geen vraag, maar constatering]* O, ik ga dit weekend níet vissen, meneer Overveen... Mag ik misschien vragen waarom niet?... Omdat wíe naar mij toekomt?... Alberto Martinelli? Wie is Alberto Martinelli, als ik vragen mag?... O...*[Pauze]* O...*[Pauze]* Ja, ja...*[Diepe zucht]* Dan lijkt 't me inderdaad beter om niet te gaan vissen, meneer Overveen. Hoe laat kan ik meneer Martinelli verwachten, meneer Overveen?... *[hij pakt snel een pen en schrijft daar de tijd op]* Nee, nee, dat vergeet ik niet. Ik heb het opgeschreven. *[Pauze]* Ja, ik heb 't begrepen, meneer Over... Nee, maakt u zich alstublieft geen zorgen, u kunt dit gerust aan me over laten... Ja, u ook een prettig weekend gewenst, meneer Overveen. Goeiemorgen. *[Drukt zijn mobiel uit en kijkt nietszeggend de ruimte in. Deurbel]* Wat nóu weer? O, da's Bert natuurlijk. *[stopt zijn mobiel in een zak van zijn vis jack en af]*

Bert: *[Vanuit de hal overdreven enthousiast]* Én? Heb je d'r zin in?

Peter: Waarin?

Bert: In vissen natuurlijk.

Peter: 't Spijt me jongen, maar dat gaat vandaag niet door.

Bert: *[Flink verontwaardigd. Terwijl hij opkomt]* Wát? Gaan we niet vissen vandaag? *[Hij is gekleed in een zwaar overdreven vistenue, compleet met mouwloos jack, waarin uit verschillende zakken iets uitsteekt dat met vissen te maken heeft. Op zijn hoofd heeft hij een vishoedje, waarop verschillen haakjes met kleurpluimpjes]*

zijn bevestigd] Man dat is alles nog waarvoor ik leef. En ik heb de roeiboot al gehuurd.

Peter: Het spijt me jongen, maar het gaat echt niet.

Bert: Maar ik heb die boot vooruit betaald.

Peter: Dan betaal ik ook jouw deel.

Bert: *[Zet zijn koffertje en visnetten naast de bank en laat zijn hengel tegen de bank leunen]* Daar zit ik nou de hele week naar uit te kijken. Moet je zien... *[Hij haalt een dobber uit een van zijn jackzakken]* ...wat ik gisteren gekocht heb? Dé dobber om Bessie mee te vangen.

Peter: BÉssie?

Bert: Ja, BÉssie! *[Kijkt Peter even aan]* Doe nou niet zo stóm, man. BÉssie! Onze snóek! Die vis die ons iedere week te snel af is. BÉssie! Die ons steeds weer voor lul zet, man. *[Grijns]* Maar vandaag ga ik die meid eruit halen. let op mijn woorden.

Peter: Volgens mij is die Bessie van jou een baars.

Bert: Jongen, hoe vaak moet ik jou nou nog vertellen dat een baars *[Overtrokken handgebaren]* zó'n bek heeft en een snoek zo één. *[Zucht]* Jij vist wel, maar je bent er niet met je hart bij.

Peter: Ik vis alleen voor de ontspanning.

Bert: *[Schamper]* Mooie ontspanning. Als er een vis bij je ontsnapt scheld je 'm de schubben van z'n lijf.

Peter: Dat heet stoom afblazen. Dan raak ik de spanning van m'n werk kwijt. Dat heeft m'n huisarts me verteld.

Bert: *[Geamuseerd]* Ja, maar daar bedoelt die brave man niet mee dat je iedere keer je hengel in vieren moet breken.

Peter: Da's pas één keer gebeurd. En dat was niet in vieren, maar in tweeën en dat ging nog per ongeluk ook.

Bert: Ja, ja. *[zuchtend]* Dus die vispartij gaat niet door.

Peter: Waarom ga je niet alleen?

Bert: M'n auto is bij de garage.

Peter: Neem die van Irma dan.

Bert: Ja zeg, je denkt toch zeker niet dat ik in 'n botsautootje ga rijden.

Peter: O ja, da's waar. Irma heeft een Smart gekocht. En? Bevalt hij haar?

Bert: Háár wel. Maar ík ga d'r niet naast zitten. Belachelijk koekblikje.

Peter: En met de fiets?

Bert: Je denkt toch zeker niet dat ik dat hele end ga fíetsen!

Peter: Ja, wie wil er hier nu vissen?

Bert: Ik.

Peter: Nou dan.

Bert: Maar samen met jóu! *[Grinnikend]* Naar jou kijken terwijl je... probéért te vissen. Dát is nou míjn ontspanning.

Peter: Nou, 't kan in ieder geval niet doorgaan want we krijgen dit weekend een gast te logeren.

Bert: Waarom heb je me dat dan gisteren niet verteld? Dan had ik dit niet allemaal aan hoeven te trekken. *[Kijkt ineens verbaasd naar Peter]* Over aantrekken gesproken... Als jij weet dat je niet met mij gaat vissen waarom heb jij dan je vis-pakkie aangetrokken?

Peter: Omdat ik het een kwartiertje geleden nog niet wist. M'n baas belde me net op.

Bert: Die krentenkak? Die je nu al drie jaar lang een promotie belooft.

Peter: Ja, ik geef toe, die promotie laat wel lang op zich wachten. Maar als ik het dit weekend goed aanpak dan kan die promotie mij niet meer ontgaan. 't Is gewoon een kwestie van iemand dit weekend goed in de watten leggen.

Bert: Wíe moet je dan in de watten leggen?

Peter: Alberto Martinelli. De zoon van de allerhoogste baas van ons bedrijf. Je weet toch dat ons hoofdkantoor in Napels staat

Bert: *[beetje achterdochtig kijkend]* Is die Alberto een Italiáán?

Peter: Ja.

Bert: Hoe oud?

Peter: Weet ik veel? Zijn vader is 'n jaar of 55. Hij zal wel 30 zijn, of iets ouder. Waarom wil je dat weten?

Bert: *[knikt en zucht]* De gevaarlijkste leeftijd.

Peter: Hoe bedoel je? De gevaarlijkste leeftijd?

Bert: Doe toch niet zo onnozel man. 'n Italiaan van 30 jaar.

Een héél weekend in je huis. Ben je nou echt zo dom of hou je je maar zo? De geváren die zoiets met zich meebrengt, man.

Peter: *[begint obstinaat te worden]* Wélke gevaren dan? Dit is een heel veilig huis, hoor.

Bert: Je vróuw, man!

Peter: Wat heeft Carrie hier nou mee te maken?

Bert: *[Schudt meewarig zijn hoofd]* Ben jij dan echt gisteren pas geboren? *[overdreven diep zuchtend]* 'n Italiaan van 30 jaar... Waar denk je dat zo'n knaap de hele dag aan denkt?... Niet aan het bakken van pizza's, dat kan ik je wel vertellen! *[Peter blijft Bert vragend aankijken]* Aan séks, man! Zo'n knaap denkt de hele dag aan séks!

Peter: *[onnozel kijkend]* Aan wát!

Bert: Aan séks! Dan een hele tijd niets en dan denkt ie wéér aan seks. *[Grijnst. En gaat nu overdreven duidelijk pratend]* En jouw vrouw... Die ziet er nog héééél goed uit voor d'r leeftijd. *[Peter begint het te begrijpen]* En we weten allemaal hoe verschrikkelijk jaloers jij bent.

Peter: Jóh!... Denk jij écht... Dat... dat die jóngen...

Bert: Een Italiaan blijft en Italiaan, Peter!

Peter: Maar... Maar meneer Overveen stuurt mij toch niet iemand op m'n dak die... die...

Bert: *[Geamuseerd]* Je vrouw bij haar kont grijpt als jij even de kamer uit bent. En met de verhalen die ik over jouw baas heb gehoord denk ik dat het hem geen donder interesseert of die Alberto zich nou aan jouw vrouw vergrijpt of niet. Zolang die jongen 't maar naar zijn zin heeft. Néééé!... Als ik jou was zou ik Carrie dit weekend geen ogenblik uit het oog verliezen. *[wijzend]* Zeg, zit er koffie in die kan? *[Gaat op de bank zitten en pakt de koffiekkan, draait de dop eraf en kijkt in een beker. Zet hem weer neer en schenkt dan de koffie in de andere beker en neemt een slok. Spuwt die weer terug in de beker]* Gétverdérrie! Deze koffie is ijskóud!

Peter: *[Is al die tijd in gedachten geweest]* Hé, wacht nou es even... Jij denkt dus écht... dat die knaap... zich gewoon aan mijn vrouw gaat vergrijpen?

Bert: Ja, en waarom niet? Zoon van de allerhoogste baas.

Denk je dat die zich aan fatsoen regeltjes houdt. We kunnen natuurlijk koffie gaan zetten.

Peter: Dus jij denkt... écht... dat hij...

Bert: Ik denk 't niet alleen, jongen, ik wéét 't. Ik heb toch twee jaar met die gasten samengewerkt.

Peter: O ja, da's waar. Jij hebt nog een tijdje terraswerk gedaan.

Bert: 't Zijn net rooie pepers. De hele dag door zo heet als de pest. En er hoefde maar 'n vrouw op het werk langs te komen of al hun hormonen sloegen op hol. *[Zéér overdreven]* Eéééé, Sienjóra! Bélla, bélla dóнна! Eéééé! *[Pakt de beker en wil weer drinken, maar bedenkt zich net op tijd]*

Peter: Och, 'n beetje roepen. Dat kan toch geen kwaad.

Bert: Ja, maar dat is pas de eerste fase... Als ik je over hun handtastelijkheden vertel, gaan je haren rijzen van afgrijzen. Nee jongen, 'n Italiaan is pas tevreden als hij met de laatste fase bezig is. En zo gauw dat het geval is dan voelen ze zich geroepen om het onbedekte lichaam niet alleen met kussen te bedekken, maar ook met zichzelf. *[Weer zéér overdreven]* Dónna cára! Cel Bellíesiema. Hè, verdorie dat je nou niet es verse koffie hebt gezet.

Peter: Ja maar... de zóón van de grote baas in Napels... Die laat toch zeker wel de vrouw van zijn gastheer met rust.

Bert: Oóóó... maar dat wíllen ze wel. En als ze binnenkomen zijn ze ook helemaal niets van plan... Maar ja... zo gauw het vrouwtje maar even aanstoot geeft slaat zo'n knaap op hol. En jij weet als geen ander, dat jouw Carrie maar één glaasje op hoeft te hebben of ze is al aan 't flirten.

Peter: Míjn Cárrie?

Bert: Ja... Jouw Carrie. Nooit opgemerkt?

Peter: Nee.

Bert: Toch de volgende keer een klein beetje bij de les blijven, jongen. Nee, als ik jou was stuurde ik haar dit weekend naar d'r moeder.

Peter: Dat kan niet, die is dood.

Bert: Naar d'r zus dan.

Peter: Ze heeft geen zussen.

Bert: Nou ja, 't maakt niet uit waar ze heen gaat. Zolang ze maar niet in de buurt van die spaghetti-liefhebber is. Want we weten wat er gebeurt als er een andere man aan jouw vrouw zit hè? *[Grinnikt]* Dat heb ik met eigen ogen mogen aanschouwen.

Peter: Ja, maar die keer was ik 'n beetje dronken.

Bert: En als je dit weekend samen met die Martini-knaap een biertje drinkt? Ben je dan niet bang dat er hetzelfde zal gebeuren? Kan je je voorstellen wat er met jón gebeurt als die knaap met een blauw oog bij zijn vader aankomt?

EEN SCENE VAN CARRIE MET ALBERTO:

Alberto: Ja. Niet die ú! Ieke ben ene jaai.

Carrie: *[Zachtjes lachend]* O, maar dan ben íek ook ene jáái!

Alberto: Waai allebaai... ene jáái! *[Weer een kus met zijn vingers]* O, u toch zo bella, bella! Ien die klaine douchejasse, met daaroender natoerlaaik die helemaal niekse. *[Draait zich om en bijt zich hard op het middelste kootje van zijn wijsvinger. Sluit even zijn ogen en haalt overdreven diep adem]* Iek moete beheers maaizelve. Anders iek dienge doen waar iek later die grande spaait van kraaig. Nie góede! Nie góede!

Carrie: *[Zachtjes lachend]* Nee... Als u met mij tokarie doet is dat is niet goed, nee.

Alberto: Maar wel die buena! Wel die lékkere. O, wat iek nú weer zegge. *[Geeft zichzelf een tik met de platte hand tegen zijn wang]* Iek moete beheers maaizelve. *[Geeft zichzelf een nieuwe tik tegen zijn wang, maar ditmaal 3 x zo hard! Zijn hoofd schiet er helemaal van opzij en hij legt met een 'áu-vorming' van zijn mond een hand op de pijnlijke plek]*

Carrie: Daar moet u echt mee stoppen, hoor. Straks doet u uzelf nog pijn.

Alberto: *[Zachtjes lachend]* Jaai zegge weer ú! *[Vinger]* U

belove jaai zegge tege die maai. U man iesse niette thous?

Carrie: Nee, ik zou u met geen mogelijkheid kunnen zeggen waar mijn man is.

Alberto: *[grote verbaasde ogen]* Jaai ben die sienjore kwaait? Iese ienkrediebiele. Sienjore fóétsie?

Carrie: Nee, nee, de sienjore ies niet foetsie. Hij is even weggegaan. Hij zal zo wel terug zijn. Hé... wacht es even... Jij komt natuurlijk vanwege die campagne.

Alberto: Chámpagne! Had iek gewete die bella, bella sienjora van Daaik was zo belliesiemo, iek had meegebrachte die chámpagne.

Carrie: *[Half lachend]* Nee, niet chámpagne. De... Cámpagne.

Alberto: Ieke non kapiere. Ieke nie... begraaipe.

Carrie: Laat maar. Jij bent hier vanwege meneer Overveen?

Alberto: Oever...vene, si, si.

Carrie: De baas van mijn man.

Alberto: Si, si. Die padrone hier in die Hollanda. *[Gebaren met handen en haar vertellen hoe Overveen eruit ziet]* **Dieke** sienjore. *Óf...* **Langke** sienjore. *Óf...* **Klaaine** sienjore.

Carrie: Ja, dat is meneer Overveen. Maar nu weet ik nog steeds niet wat je hier komt doen.

Alberto: Iek hier doene? *[Grote ogen. Wijst zichzelf aan]* Ieke ospité. Ieke gaste.

Carrie: Gást???... Ó, gást! Van meneer Overveen?

Alberto: Ja, ieke die gast. *[Als Carrie op haar horloge kijkt]* Jaai moete weg? Jaai hebbe afspraake?

Carrie: Och... ik eh...

Alberto: Iek houwe die sienjora oep?

Carrie: Zeg... Ben jij met de auto?

Alberto: *[Met trots in zijn stem]* Si. Iek heppe die Ferrari bouite staane. Die belliesiemo Ferrari.

Carrie: *[Onder de indruk]* Ben jij met een... Ferrári?

Alberto: *[Bezorgd uiterlijk]* Si. Iese nie goede? Ies rooie Ferrari.

Carrie: *[Kijkt hem even verwonderd aan]* Maar wie ben jij dan?

Alberto: Ieke toch gezegde. Ieke ben die Alberto Martinelli.
Ieke zoon van Padrone in die Napoli.

Carrie: *[Grote ogen]* Óóóóóóóh, jij bent de zoon van de grote baas in Italië?

Alberto: Si, si. Maar iek ben hier niete die belangraaike. Jaai zaain hier die belangraaike. Jaai moete ergens heene? Jaai heppe die haaste?

Carrie: Nou... Ik wilde naar de stad.

Alberto: *[Wijst naar de vloer]* Diete iese stadde.

Carrie: *[Lacht zacht]* Ja, da's waar. Maar iek moet naar het centrum van deze stad. Waar de winkels zijn. Iek moet iets kopen.

Alberto: Sienjora maai vertelle wat zaai wiel kope, ieke betale. Si?

Carrie: *[beetje heftig]* Nee, nee. Niet sí. Íekzelf betalen. *[snel pratend tegen zichzelf]* Hè, waarom zeg ik toch steeds iek?

Alberto: Klaaine kadooitje van die Alberto, omdat u die belliesiema sienjora zaain!

Carrie: *[zucht diep]* Ik kleed me even gouw aan en dan gaan we, goed?

Alberto: Sienjora aanklede. Alberto kan miesschiene helpe?

Carrie: Nou, laten we dat maar niet doen, hè. *[Kort lachje en zwaaien met haar vinger]* Nó tokkárie.

Alberto: Tokkarie??? Tokkarie???... Aáááh, Tokkare. Sienjora hebbe gelaaik. Nón tokkare. *[slaat hard tegen zijn voorhoofd]* Ieke Stoem. Ieke wachte hier.

Carrie: Ja, ik ben zo klaar. Douchen doe ik straks dan wel. Even deze prachtige rozen in een vaas zetten. *[Af]*

Alberto: *[Handen hoog de lucht in. Overdreven verheerlijkt uiterlijk]* Ké donna merawieoza! Ké donna formiedabiele! Ké donna belliesiema! *[Hij maakt een omarm-handeling. Gelijk daarna zwaait hij met zijn wijsvinger enkele malen woest heen en weer]* Nó! Nó! Nó! Nó! *[Bijt zich weer in zijn wijsvinger en gaat dan voor het bureau staan, kijkt naar het scherm en drukt een toets in. Maakt een verbaasde grimas en laat zijn hoofd daarbij een klein stukje terug naar achteren schieten. Drukt een nieuwe toets in. Weer dezelfde handelingen. Drukt daarna 3 toetsen vlak na*

elkaar in. Kijkt met grote ogen naar het scherm. Zucht diep, maakt een 'Italiaans' wegwerpgebaar en loopt naar de boekenkast, waar hij een van de kunstwerken zorgvuldig bekijkt en het daarna in zijn handen neemt]

Carrie: [opent de deur van de slaapkamer en steekt haar hoofd naar buiten] Ik ben zo klaar hoor, meneer Martinelli! [gelijk niet meer te zien]

Alberto: [Hij schrikt hier zo van, dat het kunstwerk uit zijn handen schiet. Hij probeert het op te vangen, dat mislukt, maar vlak voor het de grond raakt krijgt hij het te pakken. Blaast opgelucht adem uit en zet het weer terug op zijn plek. Hij kijkt de slaapkamer in. Zijn ogen worden groot. Met deze blik kijkt hij recht de zaal in en bijt weer in zijn wijsvinger. Pakt de afstandsbediening van de tv en zet hem aan. Meteen hele harde rockmuziek. Hij drukt paniekerig een heleboel knoppen in maar het geluid wordt niet zachter]

Carrie: [Op vanuit de slaapkamer. Gekleed in een werkelijk schitterend zomerjurkje, waarvan de rits op haar rug helemaal open staat. Ze heeft een schoudertas in de hand. Ze pakt de afstandsbediening van hem over en zet de tv uit] Wil jij misschien zo vriendelijk zijn mijn rits even dicht te maken? Ik kan er niet bij. [Alberto kijkt, zo gauw hij achter haar staat met grote ogen naar haar rug. Maakt met beide handen een graaibeweging. Bijt weer in zijn vinger en geeft zichzelf een geweldige harde tik tegen zijn wang. Hij tolt ervan. Knijpt zijn ogen even dicht en schudt zijn hoofd]

Carrie: Ja, komt er nog wat van?

Alberto: Sí! Sí! Ieke was die hele taaid met die andere diengen bezieg. [Hij maakt de rits dicht]

Carrie: Grázie. [Fonetisch is het: 'ghratsje', maar Carrie mag het ook uitspreken als 'Grázie']

Alberto: Aáááh... Die sienjora spreke ook die Italiano.

Carrie: [Zachtjes lachend] Nou, maar een heel klein beetje, hoor. [Ze hangt de tas aan haar schouder] Zullen we gaan? [Alberto steekt galant zijn arm uit. Carrie haakt er glimlachend in. Beiden af]

Meteen na: **“Zullen we gaan?”** het nummer:
I’VE GOT A CRUSH ON YOU van **CLEO LAINE**

DOEK DICHT

Na ca. 45 seconden
DOEK weer **OPEN**

EEN SCENE VAN PETER MET DE CALLGIRL WANDA:

TWEEDE BEDRIJF

Even later

Op toneel is alles nog steeds hetzelfde

Peter op. Hij loopt meteen naar het bargedeelte van de boekenkast en schenkt een klein cognacje in. Loopt naar zijn bureau en ziet weer met grote verbaasde ogen dat alles op zijn scherm weg is. Hij slaat in één keer de cognac naar binnen. Knijpt stevig zijn ogen dicht en haalt heel diep adem. Deurbel. Langzaam gaat zijn hoofd richting hal en zucht overdreven diep. Zet zijn glas op het bureau en af.

De muziek wordt langzaam naar UIT gedraaid

Wanda: [Op. Is ‘uitgedost’ in extravagante kleding. Het haar, make-up en sieraden zijn even extravagant en sluiten in kleur en vorm daar perfect op aan. Ze kijkt geringschattend de kamer door. Als ze de laptop ziet knikt ze heel even] Werkplek van het mannetje in de zitkamer. [Scheve valse glimlach] Heeft je vrouw hier nooit over geklaagd?

Peter: [Is vlak achter Wanda opgekomen en staat op 1 meter van de deur] Ja, vaak.

Wanda: Maar jij negeert deze roep in de duisternis. [Pakt

het cognacglas in haar hand] En ook al aan cognac?...
Om half tien 's ochtends. Heb jij problemen, knul?

Peter: Dat kun je wel zeggen, ja.

Wanda: *[Geringschattende glimlach. Gaat in de fauteuil zitten en slaat haar benen over elkaar. Wrijft een onzichtbaar stofje van haar rok en kijkt hem even aan met een valse glimlach]* Ga dan zitten en vertel ze mij.
[Tenslotte ben ik daarvoor hier.

Peter: O... Nou, zo'n groot probleem is het nou ook weer niet hoor. Hoewel...

Wanda: Als je nu eerst eens ging zitten. *[Peter gaat links op het puntje van de bank zitten]* Goed zo. Dat is al een hele verbetering. *[Valse glimlach]* Wat is nu je probleem? *[Pakt uit haar tas een doosje Egyptische sigaretten [Die hebben namelijk mooie pastelkleurtjes!] Dan een lang pijpje en een gouden aansteker uit haar tas. Voor al haar handelingen neemt ze uitgebreid de tijd. Ze stopt met uiterste zorg de sigaret in het pijpje en steekt die aan. Ze houdt hierbij Peter goed in de gaten]*

Peter: *[tijdens deze handelingen vertelt hij zijn 'probleem']*
Nou... Mijn vrouw is dit weekend bij haar vriendin.

Wanda: En toen dacht jij, weet je wat, ik probeer eens iets anders. Nou, dan zit je met mij goed knul. Ik zeg je, ik ben niet goedkoop, maar ik lever wel kwaliteit.

Peter: *[Staat haar met open mond aan]* Néééé!... ik eh... ik heb voor dit weekend alleen maar een vrouw nodig.

Wanda: *[Minzame glimlach]* Nou, waar heb ik het nou over? En ik bezit niet alleen de capaciteiten die je een tijdje op een roze wolk laat rondzweven, nee... misschien laat ik je ook nog enkele keren de zevende hemel binnengaan. *[Valse glimlach]* Maar dat ligt uiteraard ook een klein beetje aan jezelf.

Peter: Maar ik wil helemaal niet op een roze wolk zweven. Ik wil dit weekend een vrouw, die me... Die, eh... Nou ja... Die gewoon mijn vrouw is. *[zucht kort maar diep]*

Wanda: *[met een ijskoude blik]* Je verwacht toch niet van me dat ik ga koken, hè?

Peter: Nou...

Wanda: Zet dat maar uit je hoofd knul. Ik ben tot heel veel

bereid, maar achter een fornuis gaan staan hoort daar niet bij. We kunnen toch buiten de deur gaan eten gaan. Let wel, dit valt allemaal onder onkosten. Oftewel, allemaal voor jouw rekening.

Peter: Uiteten?... Ja, da's natuurlijk ook een optie.

Wanda: [*Valse glimlach*] En helemaal niet zo'n slechte zou ik denken. Hoe lang wil je dat ik jouw vrouw speel?

Peter: Ja, dat weet ik ook niet. Ik weet namelijk nog niet hoe lang die jongen blijft.

Wanda: [*Kijkt hem even aan*] Mag ik even van je weten over welke jongen jij het hebt?

Peter: O ja, natuurlijk, u weet nog helemaal niks. [*Hij haalt heel diep adem*]

Wanda: Voor het aangenaam bezighouden van meer dan één cliënt zijn er natuurlijk andere prijzen. Ik neem aan dat Bert je dat duidelijk heeft uitgelegd?

Peter: Nou, nee. [*beetje obstinaat*] Bert heeft mij nog helemaal níks uitgelegd. Maar het is wel de bedoeling dat u dit weekend mijn vrouw bent en dat u toelaat dat er een Italiaan aan u mag zitten zovéél als hij wil. Als hij u stiekem een kusje wil geven, als ik even niet in de kamer ben, dan moet dat geen probleem voor u zijn.

Wanda: [*licht geïrriteerd*] Italiáán? Wélke Italiaan?

Peter: Er komt hier dit weekend een Italiaan logeren, die de hele afgelopen week alleen maar met mannen is omgegaan.

Wanda: O, hij is een homo?

Peter: [*Kijkt haar even aan*] Hómo?... Ja, was het maar waar. Dan had ik u niet in hoeven huren.

Wanda: [*flink verontwaardigd*] Laten we even heel duidelijk zijn tegen elkaar. Een wérkster huurt men in. Niet een gezelschapsdame.

Peter: Och, het is maar hoe je het bekijkt. was er geen enkel probleem geweest.

Wanda: Maar als hij een homo is, wat doe ik dan hier? Óóóóóh, jíj bent hómo!

Peter: [*obstinaat*] Hoe komt u daar nou bij? Ik ben getrouwd.

Wanda: O, maar dat wil tegenwoordig niets zeggen, hoor jongen.

Peter: Nou, ik ben geen homo. En Alberto ook niet.

Wanda: Ah, de Italiaan heeft een naam. *[spreekt de naam overdreven uit]* Alberrrto. Mooie naam. Spreekt hij Nederlands?

Peter: Dat weet ik niet. Ik heb hem nog nooit ontmoet.

Wanda: O... Je hebt een blind-date met 'm?

Peter: *[obstinaat]* Een... blínd-date? Ik heb helemaal geen date met hem. Hij is me door m'n baas dit weekend opgedrongen.

Wanda: Je baas?... Komt die er ook bij? *[Zelfverzekerd knikkend]* Drie mannen in één keer vind ik wel een aardige uitdaging. *[Valse glimlach]* En als jullie bereid zijn mijn vraagprijs voor zoiets te betalen zal je mij niet horen klagen.

Peter: *[Kijkt haar even aan. obstinaat]* Waar hééft u het nou allemaal over?

Wanda: Over een kwartetje lieve schat. Drie mannen en een vrouw noemen we in ons jargon een kwartetje. De meeste van mijn dames zijn er niet dol op, maar ik hou wel zo af en toe van een Big Mac.

Peter: Big... Mác?

Wanda: Ja, nog nooit een Big Mac gegeten? Daar zit ook alles op en ertussen en er overheen. Maar dit gaat je wel een heleboel duiten kosten, hoor knul. Wij hebben op onze center een heleboel prijzen voor een heleboel wensen. Jij wil dat ik een weekend lang de rol van je vrouw gaat spelen. Wel, dat kost vanzelfsprekend extra. Want als het de wens van de klant is, dat wij in dit spel een belangrijke rol spelen, dan kost dat extra. Mijn vaste bedrag is 2.000 euro per dag. De prijs van een heel weekend is 3,500. *[Valse glimlach]* Nou, vertel jij me nou maar eens waar je tegenwoordig nog, in zo'n korte tijd 500 eurootjes korting krijgt?

Peter: Wilt u deze bedragen nog es noemen? Maar dan heel rustig.

Wanda: Ik reken 2000 per dag, voor een heel weekend gaat er 500 af. Service van het huis.

Peter: *[Kijkt haar even aan en knikt]* Dan heb ik het toch goed gehoord.

Wanda: Maar als er meer mannen bijkomen wordt het bedrag aanmerkelijk hoger. Dan kan het eindbedrag zich ineens gaan vermenigvuldigen.

Peter: *[is een beetje wanhopig aan het worden. Is nu behoorlijk obstinaat]* Maar mijn báás is er helemaal niet bij. Alleen die Italiaan en ik!

Wanda: Dus alleen jij en die Italiaan Alberto.

Peter: *[obstinaat]* Néé!... Alléén Albérto!

Wanda: Alleen die Italiaan? Maar jij dan?

Peter: *[is goed in de war. Nog steeds obstinaat]* Néé! Ik ben uw vrouw. Néé! Ú bent mijn vrouw. Hè, ik raak hier helemaal van in de war.

Wanda: Anders ik wel. *[Haalt heel langzaam adem]* Laten we alles nu eens rustig op een rijtje zetten, hè knul... Jij wil, dat ik dit weekend voor jouw vrouw speel. Klopt het tot zover?

Peter: Ja.

Wanda: Er komt hier dit weekend een Italiaan logeren, die Alberto heet, waarvan het de bedoeling is, dat hij ongestraft zoveel aan mij mag zitten als hij daar zin in heeft. Ik neem aan dat het ook de bedoeling is dat ik met hem naar bed ga?

Peter: Als hij dat wil, wel natuurlijk.

Wanda: *[sluit heel even hooghartig haar ogen en zucht diep]* Áls... hij... dat wil... Nadat een man mij gezoend heeft denkt hij aan niets anders meer. Neem dat maar van mij aan, jongen.

Peter: Nou, dát bedoel ik nou. U moet hem flink stimuleren. Ik zorg dat ik dit weekend vaak in de tuin ben, of even naar Appie moet.

Wanda: Naar áppie?

Peter: Ja, even een boodschap bij Albert Heijn doen.

Wanda: *[Kijkt hem even bedenkelijk aan]* Jij verwacht toch zeker niet van mij, dat ik het even snel met hem moet gaan doen, terwijl jij even een pak koffie bij Albert Heijn aan het kopen bent, hè?

Peter: O, maar ik blijf heel lang weg. En als ik dan terug ben verzin ik wel weer een ander smoesje. Dat ik opeens geen benzine meer heb, of zo.

Wanda: *[geen vraag, maar constatering]* Ik ben dus voor die Alberto dit weekend jouw vrouw en jij vindt het allemaal maar doodnormaal dat hij aan me zit.

Peter: Nééééééé!

Wanda: O, dus niet!

Peter: Het moet wel allemaal juist heel stiekem gaan. Hij mag natuurlijk niet weten, dat ik weet dat hij eh... nou ja, steeds aan u zit. Ik bedoel... *[hij maakt tijdens de volgende zin steeds een hoofdbeweging, die haar moet doen begrijpen, wat hij bedoelt...]* dat hij aan u eh... Nou ja, dat u het niet erg vindt dat eh... hij het met u eh... verschillende keren eh...

Wanda: Gaat doen. Nou, ik ben eigenlijk helemaal niet zo dol op vluggertjes.

Peter: O, maar u krijgt alle tijd hoor. Ik zeg toch net dat ik heel vaak weg ben. Ik kan bijvoorbeeld ook even naar de zaak moeten, om iets te halen en dat kan dan gerust een uur of twee duren. U zegt dan...

Wanda: *[heel fel]* Jíj!

Peter: Pardon?

Wanda: Jíj! Jij zegt de hele tijd u tegen me. Je moet jíj tegen me zeggen! Het lijkt me voor die jongen een hele vreemde gang van zaken als wij elkaar met u gaan aanspreken.

Peter: *[Kijkt haar even aan]* Ja, natuurlijk. Jíj! Jij zegt dan dat ik me niet hoeft te haasten en dat... jíj hem wel zolang aangenaam bezig zal houden. Dan zeg jíj dat je dol op Italianen bent en dat je hem wel even... eh...

Wanda: *[weer dat valse lachje]* Ik denk dat je gerust aan mij over kan laten wat ik allemaal tegen hem moet zeggen, hoor lieve schat.

Peter: Hè?... O... *[Lacht heel even met een klein mondje]* Ja, natuurlijk. Dom van me.

Wanda: Geeft niet. Zolang ik maar door heb wat je precies wilt.

Peter: Nou... Dát wil ik. Dat u er voor zorgt dat hij een fantastisch weekend heeft. Dat hij hier morgenavond op zijn wenkbrauwen vertrekt en onmiddellijk zijn vader belt en hem vertelt wat een fantastische fijne vent ik ben en dat hij geweldig weekend heeft gehad en dat zijn pa me

maar gauw een promotie moet geven.

Wanda: Aáááh... Hier zit een promotie aan vast. *[Alsof ze het tegen zichzelf heeft – met een brede grijns]* Dat moet ik straks, als ik de eindafrekening maak niet vergeten. Zeg jongen, vertel me eens? Die Alberto, die Italiaan... Heeft die jou nog nooit eerder ontmoet?

Peter: Nee. Waarom wilt u... jíj!-jíj!-jíj! dat weten?

Wanda: Goed zo, blijf maar oefenen. jíj!-jíj!-jíj! Ik ben een jij! Jij bent een jíj! We zijn allemaal een jíj! Wat wil ik weten?

Peter: Hè?... O, ja... Waarom jíj wil weten, of die Italiaan en ik elkaar kennen??

Wanda: Nou, als hij je nog nooit eerder heeft ontmoet, dan is dat een stuk makkelijker voor mij. Want dan hoef ik niets uit mijn hoofd te leren.

Peter: Hè?... Ó, ik begrijp het. Mijn vrouw heeft hem ook nog nooit ontmoet.

Wanda: *[Kijkt hem even meewarig aan]* Dat mag ik hopen ja... Als je van plan bent mij voor je vrouw door te laten gaan. Dan moet ik straks wel even andere kleren aan gaan trekken.

Peter: Gaat u weer weg dan?

Wanda: Ja zeg... Je denkt toch niet dat ik hier zo meteen in kan ga lopen? Dan lijkt ik toch zeker niet op een eenvoudig huisvrouwkje.

Maar dat doe ik strakjes wel even. Hoe laat is die Alberto hier?

Peter: Ik heb geen idee. Mijn baas vertelde me dat hij met de trein komt. Hij zou me nog bellen hoe laat ik 'm af moest halen.

Wanda: O, dus we hebben nog tijd zat. *[geeft Peter weer een van haar valse lachjes]* Ik weet nu in ieder geval waarvoor ik hier ben. Ik moet dit weekend het doodgewone huisvrouwkje spelen, die best wel eens een charmante Italiaan met zich wil laten dollen.

Peter: Zeg, ze is wel mijn vrouw hè.

Wanda: Dat besef ik me ten volle. En dit valt dan onder speciale bijkomstigheden.

Peter: Pardon?

Wanda: Speciale bijkomstigheden kun je in de volksmond

vertalen in *een-zeer-speciaal-klusje*. Jij verlangt van mij dat ik zo'n speciaal klusje opknap. Dat gaat je dus extra eurocentjes kosten. Is het je tot zover duidelijk?

Peter: *[doet extra zijn best het allemaal te snappen]* Maar we hadden de prijs toch al afgesproken?

Wanda: We hadden een prijs afgesproken, die alleen met mij te maken heeft. Dus ik... voor die Albert. Da's dan 2.000 eurootjes per middag, avond en nacht. Een heel weekend is het dubbele. Maar daar heb ik je 500 euro korting gegeven..

Peter: Ja en met dat bedrag ga ik akkoord.

Wanda: Da's prima. Maar toen ik je deze bedragen noemde wist ik nog niet dat ik voor je vrouw moest gaan spelen. En dit heet nu een speciale bijkomstigheid. Oftewel: een extra klusje. En voor extra klusjes rekenen we 500 extra. Dus dat is dan, met de korting mee, weer 4.000 eurootjes all-together.

Peter: *[Grote verbijsterde ogen]* Dan zitten we weer bij het oude bedrag.

Wanda: *[Valse glimlach]* Jij bent vast en zeker boekhouder. Je kan zo goed rekenen. Wel... hebben we een deal?

Peter: Ik zal wel moeten. Ik wil nou eindelijk die promotie wel eens hebben.

Wanda: O ja, de promotie. Goed dat je er over begint. Ik was het weer glad vergeten. Da's nog eens 500 extra.

Peter: *[zucht diep]* Dus alles bij elkaar kost me dit 4,000 euro.

Wanda: Ja. En geloof me dat is een koopje knul. Bij een andere bureau was je het dubbele kwijt geweest.

Peter: Nou, ik ken gelukkig niet veel van deze bureaus.

Wanda: Dus nu is alles duidelijk. *[Peter knikt]* Dan moeten we onmiddellijk overgaan tot planning van het geheel.

Peter: *[moedeloos]* Wat nu weer?

Wanda: Nou, ik moet namelijk weten waar de drank zich bevindt als die Alberto een borreltje wil of zo. En ik moet weten hoe je vrouw met haar voornaam heet. En hoe jij heet en hoe je mij wilt noemen. Maar het allerbelangrijkst is dat jij me van nu af aan écht met jij blijft aanspreken. Je zegt nog veel te vaak u.

Peter: Écht waar?

Wanda: *[Knikt hem, met heel even hooghartig gesloten ogen, minzaam toe]* De hele tijd al. Da's is heel normaal, dat doen de meeste mannen in het begin. Zo gauw ze echter tot actie overgaan is dat voorbij... Maar ja... dáár ligt ons probleem. *[ieder woord overdreven duidelijk uitsprekend]* Wij... gaan... niet... tot áctie over. *[Haalt langzaam adem]* Hoe lossen we dit op?

Peter: Hé, **líeverd**. Schenk **jíj** eens even wat in voor onze gast? Hé, **líeverd**, wordt het niet eens tijd dat **jíj** en ik een nieuwe tv aanschaffen **líeverd**? Zeg **líeverd**, wat vind jíj ervan als wij eens...

Wanda: *[zucht vermoeid]* Dus ik wordt door jou, het hele weekend door **líeverd** genoemd?

Peter: Ja, dat lijkt me het eenvoudigste. In namen onthouden ben ik nooit goed geweest.

Wanda: En hoe stel je mij dan aan hem voor? Hallo, Alberto. Dit hier is mijn **líeverd**. Noem haar maar **líeverd**, dat heeft ze het liefst. Nietwaar, **líeverd**?

Peter: *[Kijkt haar even aan]* Ja, da's waar. Hoe heet u eigenlijk?

Wanda: Hoe heet... jíj eigenlijk?

Peter: *[Steekt zijn hand uit]* Ik heet Peter.

Wanda: *[Kijkt minzaam naar zijn hand. Diepe zucht]* En daar ben ik het hele weekend mee getrouwd. *[vermoeid zuchtend]* Ik probeer je duidelijk te maken, dat je weer aan het uwen bent, knul.

Peter: Hè?... O... Dééd ik dat? En ik doe zó mijn best!

Wanda: Ik heet Wanda. Nou, zo'n gemakkelijke naam kan je toch wel één weekendje onthouden?

Peter: Geen probleem. Zo heette onze laatste poes ook.

Wanda: Da's dan opgelost. De drank? Waar heb je de sterke drank staan? *[Peter doet de klep van de bar open]* Aah, mooi. En daar staan ook de glazen zie ik?

Peter: Ja. In alle maten en vormen. *[Klep weer dicht]*

Wanda: Pils in de koelkast?

Peter: Altijd. En de koelkast staat in de keuken.

Wanda: Goh, wat handig. De mijne staat naast mijn bed.

Peter: Écht waar? O... *[Lacht met een heel klein mondje]* Je

maakte een grapje. *[Zijn mobiel belt]* Van Dijk... O, goed dat ik u aan de lijn hebt, meneer Overveen. U zou me namelijk nog bellen hoe laat onze Italiaanse vriend... *[Pauze]* Om half twaalf komt hij op het Centraal aan. *[Kijkt op zijn horloge]* Maar dat is al over een half uur... Nee, ik ga er meteen heen. Dat haal ik met gemak... Goed, meneer Overveen... Ja, meneer Overveen... Dag, meneer Overveen. *[Drukt zijn mobiel uit. Tot Wanda]* Dat was meneer Overveen. Die Italiaan komt over een half uurtje op het Centraal aan. Zijn vader heeft vanuit Napels naar mijn baas gebeld en hem dat verteld.

Wanda: Ben jij altijd zo walgelijk beleefd tegen je baas?

Peter: Och... Een beetje beleefdheid kan nooit kwaad.

Wanda: Ja, maar drie keer meneer Overveen in twee seconde vind ik wat overdreven.

Peter: Ja, ik zou daar uren met u over kunnen kletsen, maar ik moet me nu echt haasten.

Wanda: Ik ook. Want ik moet me nog even gaan omkleden.

Peter: *[grote ogen]* Maar daar is allemaal geen tijd meer voor. Ik ben over 3 kwartier met 'm terug en dan is het wel belangrijk dat jij er dan bent.

Wanda: Dit lijkt me geen geweldig plan. Want ik kan me in deze keren niet als jouw vrouw, aan die Italiaan vertonen. Wat zal hij wel niet van me denken.

Peter: Ja, daar zeg je zoiets. *[hij krijgt ineens een briljant idee]* Weet je wat? Kijk, in de tijd dat ik weg ben in de klerenkast van mijn vrouw. Misschien hangt daar iets tussen wat je zolang aan kan doen. En nu moet ik vliegen. Tot straks. *[loopt snel de hal in]*

Wanda: Hé! Breng je wel het geld mee!

Peter: *[Weer op]* Pardon?

Wanda: Zorg dat je zo meteen die 4.500 euro voor me hebt. Eerder ga ik hier namelijk niet aan de slag.

Peter: O... Ja, dan moet ik even naar de bank.

Wanda: Nou, doe dat dan. Ik ben hier.

Peter: *[Deurbel]* Wie kan dat nu zijn? *[Af. Wanda pakt de afstandsbediening van de tv]*

Irma: *[Vanuit de hal. Opgewonden stemmetje]* Je weet dus echt niet waar Bert is? *[Op. Ziet Wanda en kijkt haar, met*

één dichtgeknepen oog argwanend aan. Peter meteen achter haar op. Kijkt met verschrikte ogen van Wanda naar Irma]

Wanda: *[Kijkt Irma met haar valse lachje aan]* Mag ik me even voorstellen? *[Geeft de verbouwereerde Irma een korte handdruk]* Ik ben mevrouw Bijlsma. De secretaresse van meneer Van Dijk.

Irma: *[Wijst]* Mag ik dan weten wat u met de afstandsbediening van de tv van plan bent?

Wanda: En u bent?

Irma: *[pinnig]* Ik vroeg u iets.

Peter: Mijn buurvrouw, mevrouw Jansen. Ze gaat meteen weer weg.

Irma: *[Strijdlustig]* O ja?

Wanda: Jazeker. Meneer Van Dijk en ik hebben nog een heleboel werk te doen vanmiddag.

Irma: Is Carrie er niet?

Peter: Nee. Die is naar haar vriendin. En zoals je ziet is Bert er ook niet. Dus als je me een plezier wil doen. *[Wil haar bij de arm nemen]*

Irma: *[Rukt zich los]* Dat had ik liever niet. *[Zucht diep]* Waar kan die dan zijn?

Peter: Misschien is Bert alleen gaan vissen.

Irma: Onmogelijk. Hij heeft geen vervoer.

Peter: Dan is hij misschien met de fiets gegaan.

Irma: *[Lacht verachtelijk]* Fietsen. Bert en fietsen. Voor het laatst dat die op een fiets heeft gezeten had dat ding nog zijwieltjes. *[Zucht diep]* Waar kan dat die kwibus nou toch uithangen?

Wanda: *[Valse glimlach]* Zullen wij weer verder gaan, meneer Van Dijk? *[Ze gaat op de bureaustoel zitten en kijkt ingespannen naar het scherm]*

Irma: Ja, ja, ik ga al. Als je hem ziet stuur je hem onmiddellijk naar de overkant, hè?

Peter: Beloofd. *[Samen met Irma af. Meteen weer op]* Ik schrok me rot, toen dat mens ineens naar binnen liep. Maar jij ving het fantastisch op. Compliment, hoor.

Irma: Ja, met mijn tegenwoordigheid van geest is niets mis. En de service die ik erbij geef is helemaal gratis. Maar

vertel me eens, is dat mens van plan dit hele weekend in en uit te lopen? Ik kan voor die Italiaan natuurlijk moeilijk je vrouw spelen en dan ook nog je secretaresse zijn.

Peter: Daar zeg je zowat. Nou ja, dan moet ik haar maar steeds met een smoesje de deur wijzen.

Wanda: Ik hoop dat het je lukt. Want mocht jouw plannetje, om welke redenen dan ook mislukken, de prijs van dit weekend blijft hetzelfde. *[Kijkt hem aan]* Je kunt nu nog terug. Dan kost dat je alleen maar de voorrijkosten.

Peter: *[Schiets in de lach]* Alsof ik een tv-reparateur over de vloer heb.

Wanda: Mocht je willen. Mijn voorrijkosten zijn 150 euro.

Peter: *[Kijkt haar even aan]* Ik heb, geloof ik het verkeerde beroep gekozen. *[Zucht diep]* Nee. Ik waag het erop.

Wanda: Uitstekend. Naar de bank dan.

Peter: *[Ineens in paniek]* Naar de bánk? Ik moet die Italiáán ophalen! *[Af. Meteen weer op]* Jij gaat nergens heen, hè?

Wanda: Nee, ik ben hier zo meteen ook nog. Gá nu!

Peter: *[Kijkt haar even aan]* Ja, ik vlieg al. *[Af]*

EEN SCENE VAN PETER MET ALBERTO:

Licht uit.

Meteen weer Dean Martin met zijn: THATS AMORE...

((het Italiaanse gedeelte)) Naar wat harder draaien.

Na 10 seconden langzaam het licht weer op laten komen en de muziek weer naar UIT draaien.

Iets later

Peter: *[Op]* Nou, daar ben ik dan mooi lekker mee. Geen Evelien te zien. Geld pleitte. *[Hele diepe zucht]* Waar is die meid nou? *[Alberto op. Ze kijken elkaar verwonderd, verbaasd en lang aan. Peter kijkt (pas na 5 seconden) recht de zaal in, met nóg grotere ogen]* Is dat een snelle jongen.

Alberto: *[Sluit de slaapkamerdeur en wijst dan zichzelf aan]* Ieke Alberto Martinelli.

Peter: Ja, tot zover had ik dat wel door, ja.

Alberto: U sienjore Van Daaik?

Peter: *[Geeft hem een hand]* U was niet op het station.

Alberto: Kloept. Iek ben met die automobiele.

Peter: Aaah... Vandaar.

Alberto: U in die statsjone lang op maai gewacht?

Peter: Och... Een kwartiertje. Niet noemenswaardig. U bent nu hier en daar gaat het om.

Alberto: U denke... Wat doen die Alberto Martinelli in maain douchejasse?

Peter: Och... Je kunt moeilijk naakt gaan lopen.

Alberto: *[Kort vreugdeloos lachje]* Die sienjore Van Daaik. Ieke ien die blootje lope. Zou goeie grappie zaain.

Peter: Is mijn vrouw, eh... *[Kijkt langs Alberto naar de slaapkamer]*

Alberto: Noeg ien die slapekamer, ja. Maar, eh... Ies nietteveel geboert. U hoeve om die sienjora geen zorge te make. Die sienjora raumt roetzooi op. Ieke heppe... roetzooi gemaakt. Die sienjora raumt oppe die roetzooi.

Peter: Ja, ja.

Alberto: Ieke haar roepe?

Peter: Neu, neu... Da's niet nodig.

Alberto: *[Opgelucht en verbaasd tegelijk]* U begraaie?

Peter: Ja hoor. Voor mij is het allemaal heel duidelijk.

Alberto: U nie kwaad oep die Alberto?

Peter: *[Zonder Alberto echt aan te kijken. Luchtig en snel pratend]* Ik kwaad? Waarom zou ik. Jij hebt de hele week alleen maar mannen om je heen gehad. Normaal, dat je dan wel es wat anders wil. *[Dit gaat Alberto inderdaad iets te snel en hij kijkt Peter niet begrijpend aan]* En een flesje champagne erbij. Slimme jongen hoor.

Alberto: Ja ja. Chámpagne. Wiel die sienjore ook ene glaasje? *[Pakt een wijnglas uit de kast en schenkt daar wat in]*

Peter: En hij weet de weg ook al. *[Krijgt het glas en gaat op de bank zitten]* Nou... Proost dan maar.

Alberto: *[Gaaf in de fauteuil zitten en heft zijn eigen glas]* Saloetie! Op die belliesiema sinjora.

Peter: Op wíe?... O, de sienjora. Mijn vrouw. Ja... Eh...

Saloetje. *[Neemt een voorzichtig slokje]*
 Alberto: Iese ierste klasse chámpagne.
 Peter: Ja. Maar bij een eerste klas vrouw hoort ook eerste klas champagne.
 Alberto: Mie skoezie?
 Peter: Neu, neu, niets. Ik praatte wat in mezelf. *[Drinkt]*
 Alberto: Die sienjora... Die véle gratzieoza. Eh... Hoe ieke zegge?... Charmánte.
 Peter: Dat zou ik wel denken, ja.
 Alberto: Pekkato die sienjore iese sposata... Eh... Getrouwde met die belliesima sienjora. Iese... iempagabiele.
 Peter: Pardon?
 Alberto: Wat iese Hoelandse wort?... Aááh, iek wete: oene-betaalbaar. Ja, da's die goeie wort.
 Peter: Dat zou ik wel denken, ja. *[Korte hoofdbeweging richting slaapkamer]* Die meid daar kost me 4.000 euro. En dat geld ben ik nog kwijt ook. Dus zeg maar 8,000. *[Leegt zijn glas. Carrie stopt haar hoofd om de deur van de slaapkamer. Alberto ziet dat en verslikt zich in zijn champagne. Peter klopt hem op zijn rug. Carrie verdwijnt weer en sluit de deur]* Gaat het weer een beetje? *[Alberto knikt en duwt zijn hand weg. Hoest nog wat na. Peter gaat weer zitten]* En vertel me eens... Wat vind je van de Hollandse sienjoera's?
 Alberto: *[Kust hartstochtelijk zijn vingers]* Ienkrediebiele! Gratzieosa! Formiedabiele!
 Peter: Ja, ja, zo is het wel genoeg. *[Pakt de fles en schenkt zich bij]*
 Alberto: U maai verasse.
 Peter: Dat geloof ik, ja. Jij dacht natuurlijk dat ik uren op dat station zou wachten.
 Alberto: No, no, no... U maai nie begraaipe. *[Enthousiast]* Iek bedoele, u niet jeloze. Eh... Sjaloerse.
 Peter: Ík jaloers? *[Lacht kort]* Ben je gék zeg! We leven niet meer in de middeleeuwen.
 Alberto: Miedel...ewe?... *[Enthousiast]* U oewero! Oewero amico! *[Geeft Peter een stevige hand]*
 Peter: Ja, als ik nou nog wist wat hij zei kan mijn dag

helemaal niet meer stuk.

Alberto: U ene gewéldige vriende... Stóek! Dat ies die goede worte. U ene sienjore out die éne stoek! Ien die Italia ene sienjore in die douchejasse van getrouwde man, haai morte. *[Scherpe handbeweging langs zijn hals]* Dóód, als die pier!

Peter: *[Weer snel pratend]* Nou, als dat daar in mijn slaapkamer mijn eigen vrouw was zou jij hier ook niet meer zo vrolijk rondhuppelen, jongen.

Alberto: *[Zachtjes lachend]* Als die sienjore vluge prate, ieke nie begraaip.

Peter: En da's maar goed ook, knul.

Alberto: Man in Italia die andere man bedriege. *[Fanatiek de vuist de lucht in]* Vendétta!

Peter: Ja, jullie zijn nogal opgewonden baasjes, is het niet?

Alberto: Hoelandse man. *[Duim omhoog]* Zó! *[Deurbel]* U kraaige die bezoek.

Peter: *[Af. Meteen weer op, samen met Bert]* Mag ik je even voorstellen? Dit is mijn buurman, Bert. *[Terwijl ze elkaar een hand geven]* Alberto Martinelli.

Bert: *[Praat heel geamuseerd tegen Alberto]* Ja, ik heb al een heleboel over u gehoord. En al in badjas zie ik. *[Kijkt Peter grijnzend aan en knipoogt enkele malen heel overdreven naar hem]* Heb ik teveel gezegd? Én? Hoe heeft hij zich daaruit gekletst?

Peter: Ja, vertel jij nou maar liever waar je voor komt?

Bert: Zou jij vandaag mijn tv niet komen repareren?

Peter: Hè?... Jouw, eh... tévé repareren?

Bert: *[Gaat met zijn rug naar Alberto toestaan en geeft Peter weer een boel knipogen]* Ja... Mijn tv repareren. En daar ben je zéker twéé uur mee bezig.

Peter: *[Begrijpt het nu]* Oóóóóó. Je té... vé repareren. Ja, da's waar. Dat zou ik vandaag bij je komen doen, hè?

Bert: Mie skoezie. Maar meneer Van Dijk moet even mijn televisieonie reperationie. U begraaie? *[Probeert met zijn handen een tv aan te duiden]* Televisieonie. *[Doet alsof hij de tv op de grond gooit]* Kapót! Televisieonie kapót! Kapító?

Alberto: Sí! Kapietsje. Televisjone rotto! Iek begraaiepe.

Bert: *[Wijst Peter aan en maakt enkele 'schroevendraaiersbewegingen']* Hij gaat maken mijn televisieonie.

Alberto: Si! Sienjore Van Daaik die televisjone riepararlo.
Sí! Va bene! Molto bene! Si! Si!

Peter: Wat zegt hij nou allemaal?

Bert: *[Snel pratend]* Maakt niet uit, zolang hij maar begrijpt dat jij een tijdje uit zijn buurt bent. *[Wendt zich weer tot Alberto]* U vindt het zeker niet erg als u het even alleen met de sienjora moet doen? *[Lachend]* O, hoor mij nou. Of hij het even alleen met de sienjora wil doen. *[Gierts uit]*

Peter: *[Flink kwaad nu. Hij geeft hem zo'n ruwe duw richting hal, dat Bert bijna op zijn gezicht gaat]* Ja, kom jij nou maar mee. *[Tot Alberto]* Oeno momento. Ik ben over *[Steekt twee vingers op]* twee uurtjes weer terug.

Alberto: lese goede. Alberto vermake ziech outstekende.

Bert: Ja, dat begrijp ik. *[Gierts weer uit. Peter geeft hem weer een hele harde duw. Hij vliegt de hal in. Samen af. Alberto kijkt de hal in]*

Carrie: *[Op. Gekleed in een spijkerbroek en pullover]* Zijn ze weg?

Alberto: *[Kijkt haar zwaar teleurgesteld aan]* U zaain niet langer ien die belliessiema kamietsja da notte.

Carrie: Hè?

Alberto: Ien die belliesiema nachtjoerk.

Carrie: Nee... Ik heb mijn nachtjoerk maar even uitgetrokken. Hoorde ik het nou goed? Is mijn man de tv van onze buurman aan het repareren?

Alberto: Si. Riepararlo van die televisjone. Haai twee oer wegge. Waai twee oer allaain. Jouw man oewero amico! Die hele goede vriende. Jouw man niet zaain die jaloerse.

Carrie: Nou... Ik heb hem wel eens anders meegemaakt.

Alberto: Haai ene kierel out die ene stoeke.

Carrie: Ja, jammer dat zijn billen uit twee stukken bestaan.

Alberto: Mie skoezie?

Carrie: *[Beetje tegen zichzelf]* Zou hij die promotie dan zó belangrijk vinden? *[Zucht diep]*

Alberto: Uw man kraaige promotzione?

Carrie: Ik ben bang dat dat allemaal aan jou ligt, Alberto.

Alberto: Aan maai?... Aáááááh! Iek kapiere. Iek doe die

goeie wortje baai maai papá! Waai nou weer drienke die Chámpagne?

Carrie: *[Zwoel lachje]* Jij wilt me dronken hebben, hè jongetje?

Alberto: *[Brede grijns]* Iek gestoedeert ien Dellefte. Stoedente daar altaaid zegge... Ene droenke vrouw ies die angelo in die bedde.

Carrie: Nou, als ik er eentje teveel op heb kots ik de hele boel onder, hoor jongen.

EEN SCENE VAN ALBERTO MET HUGO (de baas van PETER):

Alberto: *[op. In dezelfde badjas als 2e bedrijf. In zijn handen heeft hij een halfvol glas melk en een schoteltje, waarop 2 eieren en een dessertlepel liggen. Hij gaat op de bank zitten. Breekt de eieren één oor één op de rand van het glas en laat ze in de melk glijden. De schalen legt hij op het lege schoteltje. Daarna begint hij stevig met de lepel te roeren. Hij drinkt in één keer het glas leeg! Haalt heel lang adem en sluit hierbij zijn ogen. Laat dan – indien mogelijk uiteraard – een hele harde boer...]*

Langzaam ABBA naar uit draaien

Alberto: *[Opent zijn ogen en glimlacht breed. Staat op, spreidt zijn armen en slaat daarna zijn vuisten tegen zijn borst]* Die Alberto is klaar voor die voelgende roende. *[Deurbel. Ogen wijd open]* Dat ies vast die belliesiemo sienjora Van Daaik. Die ies die sloeutel vergete. *[Staat op en bekijkt zijn badjas]* Zaai zal wel die oepkaaie, iek heb weer die douchejasse van die sienjore aan. *[Af. Wanda opent de slaapkamerdeur en kijkt richting hal. Zo gauw de stem van Hugo klinkt, doet ze deur op een kleine kier]*

Hugo: *[Vanuit de hal]* Jij moet Alberto zijn.

Alberto: *[Vanuit de hal]* Kloept! Wie zaain u?

Hugo: *[Op. Gekleed in een keurige combinatie. In zijn hand heeft hij een groot boeket bloemen]* Ik ben Hugo

Overveen.

Alberto: *[Is vlak achter Hugo opgekomen]* Aáááh! U bent de padrone van Pétúr.

Hugo: Hè?... O Peter... Ja, ja. Zijn baas. De pataronie. *[Alberto geeft Hugo eerst een stevige hand en daarna een kus op beide wangen. Hugo deinst iets achteruit en betast zijn wangen]* Dat doet je vader ook altijd. Ik kan daar maar niet aan wennen.

Alberto: Maain papá geeft u die harteloeki saloeti.

Hugo: De wát?

Alberto: Die harteloeki groetie?

Hugo: Aah. Ik krijg de groetie van je vader. Hartelijk dank. Hartelijk dank. Als je hem weer ziet, doe hem dan maar de groetie terug. *[Knijpt zijn ogen stijf toe]* Hoe zeggen die Italianen dat ook alweer? *[Ogen weer open. Stralend]* Ah ja. Moltje Beene. Ja, zo was het. Moltje beene! Moltje beene!

Alberto: Aáááh! Sinjore Overvaain spreke die Italiano.

Hugo: Nou, nou. *[Korte lach met een heel klein mondje]* Ik spreek het maar een heel klein beetje, hoor.

Alberto: Iek spreke ook maar die hele klaaine beetje Hoelandse.

Hugo: Zolang ik je maar kan volgen, jongen.

Alberto: *[Wijst naar de bloemen]* Zaain die bloeme voor die belliesiema sienjora Van Daaik?

Hugo: Ja, je dacht toch zeker niet dat ik voor jou bloemen had meegenomen? *[Moet hier hard om lachen. Alberto lacht beleefd mee]*

Zeg... wat doe jij op dit uur van de dag eigenlijk nog in een badjas?

Alberto: *[Kijkt verschrikt naar de slaapkamer. Dan weer naar Hugo en lacht die zenuwachtig toe. Stopt daar weer abrupt mee]* Ieke die klaaine vlekke op die pantalone.

Wanda: *[Op vanuit de slaapkamer. Gekleed in een korte kimono. Chinese muiltjes. Ze loopt met een valse glimlach op Hugo af]* Dag meneer Overveen. Wat aardig dat u even langs komt. Was u in de buurt?

Hugo: Ja, dat klopt. En toen dacht ik, ik moet even kijken of hier alles goed gaat.

Wanda: O, vandaar.

Hugo: Én?

Wanda: Pardon?

Hugo: Gaat hier alles goed?

Wanda: Ja hoor. Kon niet beter.

Hugo: *[Gaat vlak naast Wanda staan. Beetje samenzweerderig]* Waarom loopt u eigenlijk in een kimono?

Wanda: *[Lacht zwoel]* Maar meneer Overveen toch. Wilt u mij dan in m'n blootje laten lopen?

Hugo: Hè?... *[Bekijkt Wanda van boven tot onder en probeert het zich voor te stellen. Grijnst daarbij heel brutaal. Beseft dan waar hij mee bezig is. Geschrokken]* Néé! Natuurlijk niet. Maar het is *[Kijkt op zijn horloge]* pas zeven uur.

Wanda: *[Overdreven grote blije ogen]* Aááááh! Zijn die bloemen voor mij? *[Pakt ze uit Hugo's handen en geeft hem een tedere kus op zijn wang]* Bedankt, eh... Hoe was jouw voornaam nou ook alweer?

Hugo: Hugo.

Wanda: Dank je wel, Hugo. Die ga ik meteen even in een vaas zetten. Schenk jij wat te drinken in voor Hugo, Alberto? Je hebt toch wel zin in een drankje?

Hugo: *[Is nog steeds naar Wanda's kimono aan het kijken]* Hè?... Ja, ja, doe voor mij maar een whisky.

Wanda: Schenk jij die even in, lieverd? Maar ga toch zitten Hugo.

Alberto: *[Pakt het boeket dat nog steeds op de bank ligt]* Jaai maain bloeme ook in die vaase zette. *[Wanda pakt het boeket van hem over. Af]*

Hugo: Zeg, knul... Waarom lopen jullie eigenlijk in die kleren? *[Als Alberto met een verlegen glimlach van hem wegdraait kijkt hij hem met grote ogen aan]* Ben jij met de vrouw van... Hebben jullie... Zijn jullie met elkaar... *[Blaast lucht uit]* Ik moet even gaan zitten. *[Laat zich in de fauteuil ploffen]* Maar lieve jongen toch... Je kan toch niet zomaar met de vrouw van je gastheer het nest in duiken.

Alberto: *[Trekt een grimas]* Néste?

Hugo: Ja. De kóffer in. Béd! Dat kan je toch niet maken.

Alberto: Maar die sienjora ies niet die vrouw van die Pétúr.

Hugo: Nee, ze is m'ijn vrouw. Nou goed?

Alberto: *[Grote ogen]* Ies die... Die belliesiema sienjora de vrouw van Pétúr?

Hugo: *[Knikt]* Je hebt haar toch haar slaapkamer uit zien komen. Wie denk je dan dat ze is?

Alberto: *[Grote verschrikte ogen]* U bedoele dat ieke... met die sienjora van die sienjore Pétúr... *[Hugo knikt]* Maar dat ies die verskrikeloek!

Hugo: Wat is hier vandaag nou allemaal gebeurd?

Alberto: Ieke kreeg die vlekke op die pantalone... Die sienjora Van Daaik zaai, ieke oittrekke die pantalone.

Hugo: Ja, zo begint het meestal. *[Zucht diep]* En toen heb je bij haar natuurlijk ook het een en ander uitgetrokken?

Alberto: No, no! Sienjora Van Daaik, Zaai baai die aaige gedaan. Sienjora Van Daaik in belliesiema joerk voor die nacht.

Hugo: Ja en nou loopt ze in een beliesiemo kimono. Hé, ik spreek gewoon een hele zin uit in twee talen.

Alberto: No, no! Sienjora Van Daaik hele ándere sienjora.

Hugo: Ja, nou begrijp ik het even niet meer hoor. *[zuchtend]* Die sienjora in die nachturk is mevrouw Van Dijk?

Alberto: Si!

Hugo: En die meid die zojuist die bloemen uit m'n hand plukte dan?

Alberto: Ies níete die sienjora Van Daaik.

Hugo: Maar wat doet ze dan in haar slaapkamer?

Alberto: *[Lacht verlegen]* Daar heppe waai, eh... *[maakt een paar onduidelijke handbewegingen]*

Hugo: Ja, bespaar me de details, hè. Alles wat ik wil weten is... Als z'ij niet mevrouw Van Dijk is... Wát doet ze dan in de slaapkamer van meneer Van Dijk?

Alberto: *[Moet dit even verwerken]* Aáááááááh... Nou iek begraaip.

Hugo: Het werd tijd.

Alberto: Deze belliesiema sienjora was híere! *[Wijst krachtig naar de vloer]* Híere! Ien deze house. Zaai *[Wijst zichzelf fanatiek aan]* hebbe máái verlaaide. Iek zwakke joenge. Iek laat maai door die belliesiema sienjora gewoon

verlaaide. Waai daarna naar die slapekamer. U begraaip?
Hugo: Je hebt het nu toch over die meid... ín dat chinese niemendalletje, hè?

Alberto: Nie...man...dállíetje?

Hugo: *[Diepe zucht. Ongeduldig]* Die méid die net h́ier was!

Alberto: Si. les níete sienjora Van Dááik.

Hugo: Zeg, je begint niet weer opnieuw hè? Ik vind het al ingewikkeld genoeg.

**ALLES LOOPT AAN HET EIND
GOED AF**

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto